

Svar til mig siger De at
følgigheden af den af mig frem-
satte, at Farmerne ingen Und-
taget, for at troste bag efter de
Bitter, i samme Grad som Ar-
bejderen, jeg vil også indtromme,
og her endes en Farmer, der
og Haar er i Pengemagtens
mæde, det er dog kun undtagelse.
En Mand har en Mortgage
på huset, behøver han ingen lunde
på arbejdet for at fås tilbogen,
på den betaler hvad han skal —
på de fleste Farmerne i Nebraska
er fuldstændig fri og ushengig
politist og enhver anden Henseen-
derledes er det med Arbejderen,
men der var en braa og dygtig han
og han ikke med den samme To-
hans Herre, saa bliver han øjes-
og joget paa Porten. Valgtryk-
kes — og jeg ved et Erfaring at
— mod Arbejderne i en Uds-
sigt, som Majoriteten af Farmerne
og der har om.
at Alliansen har tabt Stemmer
i den vestlige Part af Kansas og Nebraska
og ikke noget Bevis for at Farmerne
vede at gaa med Pengemagten;
igen er, at da Farmerne — daade
en vistige saavel som den vestlige
— ikke vandt alt med et Slag i
paa de Hænderne synke og vendte
paa den gamle Slendrian igjen.
Alliansens Stemmefant ikke desto
vidst i den østlige Part af de
Stater, saa skyldes dette udeluk-
ke Arbejderen; i den vestlige Part fin-
des mange Arbejdere, derfor bliver
den Tilbagetog saamægt mere
hængende der. Hvad det ikke varer
bedjernes Stemme vilde Alliancen
igen sidste Esteraar blevet den yd-
politiske Vandgang, som nogen-
været hændt i Staten Nebraska.
Om Arbejderne vil ved-
sætte Alliancen bliver en anden
naar Farmerne ikke vil gjøre deres
hængende kan man saa forlange
Arbejderne, der, som allerede em-
boldsindig ere undergivne Kapita-
grammi.
Kommer nu til Landspørgsmalet.
Deres forst Artikel siger De at
de maatte vedtages Love, der fav-
oriserer den østlige Part af Farmer-
ne Mæning, der vil at Klasselove ere
rigtige, men nu synes De at være
til et andet Resultat.
kan være meget rigtigt, som De si-
er, at Folket, gennem deres Represen-
tant, har gjort det omhandlede Land
paa samme Maade er det ogsaa
der har udgivet de øvrige Klass-
elove, og naar De i Deres forrigt
Artikel omrigt for Loven, saa maa
der være Dem klart, at dette ikke kan
medføre uden at gjøre Indgreb i de
favoriserede Klassers Rettigheder.
et nu den høje Tariff. De er na-
paa i favn af dens Nedstættelse,
De ved at dette vil tage Millioner
Kommerne paa de store Fabrikant-
er, mon De agter at give dem en
eller Pension, stort, mange
lige kommer til at lide" ved Tas-
sels Aftaffelse, for ikke at tale om,
at selvfølgelig har sat de nu eksisterende
Klasselove i Kraft, — nei vist ikke!
og vil De give Landgræbberne \$1.25
alle for det Land, de ikke har mere
og med Fabrikanten til den høje Bes-
tale. Dette er, synes mig, en Smu-
stomelv, for ikke at sige noget.
De er som Alliansemænd i Fas-
sion, at Governmentet ubedstede Penge
til Folket, dette vil give National-
erne Tidstabet. Har De nu ogsaa
ikke hørmeget De vil give dem for
spolerede "lovmæssige" Forretninger.
Jeg tanke De vil svare at disse
hængende har plundret os længe nok,
og hvad jeg har sagt at vije er,
at Klasselov er ligesaa fordom-
og uretfærdig som den anden. En-
sen giver Individet føregen Befryd-
else med han kan udlyndre Folket,
hvorfor han kan udlyndre Folket,
den giver ham Millioner Akers
og affattet ens betydelige, det hele
hængende ved Lov og der er virkelig ikke
for almindelige bærlige at indse det
hængende i Folket tilbageløber Lands-
hængende Tyvelster medens det med et
mængde tager Fabrikantens, de ro-
dog komme til Sportlerne paa en og
naar Maade.
Der er ligesaa latterlig at tilbageløber
Græbberne, Zinckbanerne og Kulbar-
ne og Monopoliets tirande Mætinge-
r, som at gaa paa Aftord med en
Landsbygder og give ham en
Sum for at affaa fra hans Her-
scher mot Samfundet. Men Mæt-
ter at Folket endnu ikke er oplyst vel
og har ikke tilbageløberne tilbørt
Billerde for et Par Aar siden i den nationalis-
tiske Klauva Koloni her i California.
Alle virkede med det usonne normal-
for De; de arbejdede tilhældes paa at
bygge Veje i Bjergene, fulde Træerne,

le vil det ikke Sandheden, og naar det
først for Alvor ved hvor Skolen trykker,
da vil Lands- og Arbejderpørgsmalet
hængende Rosning ikke lade vente længe
paa sig.

Wivedigst,
N. C. Nielsen.

Lands- og Arbejder-Spørgs- malet.

Af Christian Michelsen.

Jens Hansen Svar i "Stjernen"s
Nr. 4 interessererde mig. Hans frem-
satte Ide er og har været min i flere
Aar; men jeg skal villedt indtromme, at
jeg maatte burde have lagt endnu mere
Vægt paa det Punkt, han fremhæver,
nemlig: "at gjøre Privat-Kapitalen umulig." Det er jo Socialismens Grunds-
ede, ligesom det er Grundtanken i Na-
tionalismen. At jeg hylder den, har jeg
bevist nu og da i Artiklen, jeg har stes-
vet om Nationalismen, tigesom jeg om-
talte det samme Begreb i mit Foredrag
i Becker, Minnesota, som der kan ses i
min Bog, der indeholder de 2 Foredrag
"Land- og Arbejder-Problemet," paa den
fjorte Side, hvor jeg beslager, at mange
Farmer i Dakota maa brænde Ho, medens
der er uhyre store Engelove i Nabostaten
Minnesota; at Beboerne i de 2 Stater
ikke kan bytte med hverandre fordi Ba-
nerne er Private ejendomme, og
jeg ræder til at give et saadant Sam-
fundsstedet og Spøk, ja to. Paa Side
47 i min Bog henviser jeg til Europa,
hvor de fleste Nationer selv enten ejer el-
ler kontrollerer Jernbanerne, Telegrafen,
Bandverkerne og Gasverkerne saavel-
som Postvesenet; hvilket tydeligt nok
gælder, at jeg hænde tror paa og ans-
befaler at Privat-Kapitalen overføres til
Statene.

Jeg skal gjerne indtromme, at bliver
Privat-Kapitalen gjort umulig, da har
vi opnactet en af de første og maaesten
allerstids Værtige for Arbejder-Spørgs-
malets Lösning.

Mis Forstaaelse af "Privat-Kapita-
len" indbefatter Jorden og alle dens na-
turlege Rigdomskilder, hvilke Ingen kan
de frembringe og selvfolgeligt Ingen kan
have nogen moralisk Ret over. Disse
Goder ere Land, Vand, Skov, Miner,
Ølhjælper, naturlig Gas, Electricity og
Dampkraft, hvoriunder Fabrik-
driften maa føres; thi den drives nu til-
dags efter en saa storartet Maalestol, at
Menneskelægnet og Vel stoltig bes-
ros paa, at Staten kontrollerer den.

Men hvad hængende selv frem-
bringer, maa forblive dets private Ejendom
som Folge af deis medsode Gøren
til at producere og ogsaa fordi, der er
ingen Fare for, at det ville, som Ind-
viduen selv frembringer, skulde kunne bli-
ve et ruinerende Middel, hvorefter Sam-
funden kan blive undergrævet, som Til-
fældet nu er med sammenhæng Kapital.

Saaledes er min Opfattelse af Priva-
t-Ejendommens Tilintetgørelse. Jeg
anstre ille at blive forstået, som om jeg
hylder den Form af Kommunisme, der
lever i Stæng.

Statens Kontrol over ovennævnte na-
turlege Rigdomskilder vil gjøre en Ende
paa Lands- og Arbejder-Spørgsmalet; thi
Enhver vil da kunde blive bestjælt-
get, og Arbejderen saa selv frugten af
sin Gjerning. Naar den Tid kommer,
kan man med Glæde hilse enhver og Ope-
lysnings, som von Ben, Niels Nielsen
og Nysted, Neb., foreslog; men ved Ope-
lysnings maa vi forstå, at Intet, bog-
stavelig Intet, maa betragtes for at
være hævet over Kritik eller Belysning.
Alt skal belyses, og Alt, som vejes og
findes for let i Formuelsen Bægtskaal,
maa findes bort; selv om Tid, Sæder,
gamle Kenner, Stille, visse Drosfor-
mularer, Nationalitet og andet lignende
har bæltiget det. Fremad! maa vore
for Opgave. Alt, vaa der ikke kan
tales Formuelsen Lys maa synde, og
det vil joinde, hvad enten vi ville verne om
det eller ej.

Jeg var glad ved at se, at Mr. Kris-
toffersen Jensen fra Racine kunde finde nos-
get godt i det jeg fremstillede.

on bringe Sammoller os.; men bag det
Hæle findes deres Representanter —
nogle karakteristiske Personer, som kon-
trollerede baade disse velmenende Mæn-
sler og deres Produkt, og særlig derfor
blev den Koloni, der var en socialisti-
ske Samfundsbygning i det Smaa, spredt
som Aver for Binden. Og det vil en-
hver anden ogsaa blive berørt den ikke
biens værnet om at Folket selv glemmer
direkte Legislation, selv om den
stude skrive de humane Ord paa Dan-
mark: "Fælles Ejendomsret til alle Na-
turens Rigdomskilder."

Ludvig XIV af Frankrig plejede at
sige: "Jeg er Staten!"

Hør tillands ere Legislatormedlem-
merne, Senatets og Kongressens Med-
lemmer de Regler, som vi opstille til at
repræsentere os; vi inddoble os selv, at
de ere Staten ligesom Ludvig, men der
er en Illusion; thi dem, der troede Na-
turens Rigdomskilder og gjorde dem til
Privat-Ejendomme, træle blot vogte af
deres Guldlugler efter hine Lemmer, og
for disse falde de som alm. Regler.

Det er mange Betingelser, min hængende
Jens Hansen, hvorpaa en lykkelig Sam-
fundsordning beror. I mine 2 Fore-
drag fremholdt jeg et Middel for vor
Redning og Arbejder-Spørgsmalets
Lösning, og det er just det, vi absolut
begærd, forend Staten tilfældes kon-
trol over de nævnte Privat-Ejendomme,
nemlig: direkte Legislation! som er det modsatte af at blive represen-
teret.

Raat hele Folket derimod kan repre-
sentere sig selv, da tage vi det første Store
Skridt paa Forlæsningens Vej. Naar
Folgets Tanker og Vijs kan blive sat
frem og drøftet, og de bedste Ideer blive
antagne, saa kan vi begynde at føle tryg-
ge. Ved andre Ord, naar Folket selv
regulerer, ja, da maa Staten gjerne ejer og
kontrollere, thi Staten er da Folket og
Folket er Staten!

Som Tilsafelde nu er, prostituerer vores
Repræsentanter baade sig selv og os. De
selge voredelegheder til den højstbydende
og kapitalist.

Jeg har nu det hellige Maal at faa
Arbejder-Spørgsmalet løst og Samfuns-
det reddet, saa maa vi hele Tiden føje
Oplysning, som von Ben, Niels Nielsen
og Nysted, Neb., foreslog; men ved Ope-
lysnings maa vi forstå, at Intet, bog-
stavelig Intet, maa betragtes for at
være hævet over Kritik eller Belysning.
Alt skal belyses, og Alt, som vejes og
findes for let i Formuelsen Bægtskaal,
maa findes bort; selv om Tid, Sæder,
gamle Kenner, Stille, visse Drosfor-
mularer, Nationalitet og andet lignende
har bæltiget det. Fremad! maa vore
for Opgave. Alt, vaa der ikke kan
tales Formuelsen Lys maa synde, og
det vil joinde, hvad enten vi ville verne om
det eller ej.

Jeg var glad ved at se, at Mr. Kris-
toffersen Jensen fra Racine kunde finde nos-
get godt i det jeg fremstillede.

*

Min nye Bog „Land- og Arbejder-
Problemet“ er nu udkommen (48 Sider)
og saaes for 25 Ers. „Slaget paa Lis-
sets Korsvej“ (48 Sider) 25 Ers., og
„Taler Sud til Mennesket“ (32 Sider)
saas for 15 Ers. Adresse: Christian
Michelsen, Station A., East Los Angeles,
Cal.

Strandstøvs Gjensvar.

Hr. Redaktør!

Der er oftest ting i deres artikler
med overstrift „Strandstøvs kritik“, som
ikke funke opfordre til videre forhand-
ling — jeg skal imidlertid ikke inddrage
mig paa at tage dem alle op, men blot
holde mig til den ene.

Det, som jeg vil skrive lidt om, er
dette, hvor de skriver: „Men derfor
D. B. S. beslittede sig paa at tvinge
danskene ind paa landsmænd ved op-
rettelsen af særlige skoler paa befostning
og aandsliv imellem danskene børn
og unge, vi kan være ligesaa gode borge-
re af commonstolen, vilde de, hr. Strand-
støv, uden tov blive i høj grad formil-
stødt.“

Dørend jeg nu tager fat paa dette, skal
jeg dog lige i forbigaende bemærke, at
naar de beder mig om at fortolke deres
ord om D. B. S. shovedopgaven som deres
egne ord, saa synes jeg nog, jeg har
gjort det, naar jeg udtrykkeligt har sillet
mit artikel til dem personlig og i min
artikel begyndt med at sige, at „etter des-
res forklaring“ og efter „deres omstale“. Men
forstørret skrev de tydeligt nok, at

syfelsen og bevestelsen af dansk sprog o.
s. v. „er hovedopgaven“, saa derfor

Vi jaas et lignende afstækkende Bil-
de for et Par Aar siden i den nationalis-
tiske Klauva Koloni her i California.
Alle virkede med det usonne normal-
for De; de arbejdede tilhældes paa at
bygge Veje i Bjergene, fulde Træerne,

en saadan paastand at de har meget rin-
ge hændstak til den kristne kirkes barns-
dom. Hoordan deres tidligere stand-
punkt til syfelsen og bevestelsen af dansk
sprog o. s. v. har været og efter deres
blev den Koloni, der var en socialisti-
ske Samfundsbygning i det Smaa, spredt
som Aver for Binden. Og det vil en-
hver anden ogsaa blive berørt den ikke
biens værnet om at Folket selv glemmer
direkte Legislation, selv om den

samvittighed byder mig, jeg behøver ikke
som præst her at være afhængig af mini-
ster, bisp, præst, Per og Povl. — No-
get saadant som sondagslukningen ved
verbensudstillingen i Chicago er mig en
mødbydelighed. Præst i Chicago ikke kan faa deres kirker
fulde uden en saadan lov, saa opnaar de
et aldrig med loven. Denne lov vil
næppe ydje kirkerne men suare salo-
nerne, og faa maatte Folk da hellere gaa
paa udstilling.

Men nu til mit ømme. De paastaa-

at saa at der er folt, som vil tvinge

danskene paa folk ved oprettelsen af

særlige skoler paa commonstolen ved

verbensudstillingen i Chicago er mig en

mødbydelighed. Præst i Chicago ikke kan faa deres kirker

fulde uden en saadan lov, saa opnaar de

et aldrig med loven. Denne lov vil

næppe ydje kirkerne men suare salo-
nerne, og faa maatte Folk da hellere gaa

paa udstilling.

H. C. Strandstøv.

Efterkrift.

Jeg haaber altsaa herved at have givet
et bidrag til at oplyse, hvor ugrumbet det
er, at bestyldt os for, at vi vil tvinge
danskene frem ved oprettelsen af særlige
skoler paa commonstolen ved

verbensudstillingen i Chicago er mig en

mødbydelighed. Præst i Chicago ikke kan faa deres kirker

fulde uden en saadan lov, saa opnaar de

et aldrig med loven. Denne lov vil

næppe ydje kirkerne men suare salo-
nerne, og faa maatte Folk da hellere gaa

paa udstilling.

En ting har jeg glemt, som jeg nog
vilde glemme — og det er dette: — De

skriver: „Forigt kunne sociale fam-
ilienkomster være ligesaa godt stillet til

at styrke og bevare det danske sprog o. s.

v. som de s. v. kan være stillet til at

bevare den danske kirke!“ Dette ind-
bammer jeg dem fuldt ud. At arbejde

for menighedsagen ved saadanne ting er

saadane langt fra til øre for os, at vi tuer-
mod maatte skamme os ved og aflag-
ge den usit snarej muligt. Kan en me-
nighed ikke klare sig uden dans og bal-
og masquerade, saa maa den hellere for-
særligt spille fælt — det er min me-
ning.

En Tur til Danmarks Hovedstad.

Blaavet for "Stjernen", af Mikly.

(Fortsat.)

Som bekjendt kjørte Peter den
store herop med sin Gemalinde, og
for ikke længe siden har en Bicy-
kerytter ogsaa reden derop.

Da jeg naaede tilbage til Halmtovert var
det staende fuldt af Mennesker, jeg

med stor glæde og begejstring

til Halmtovert var det

<p